

Скориця Д.В.

студентка IV курсу

Атрошенко Г.І.

кандидат філологічних наук

доцент кафедри української і зарубіжної літератури

Мелітопольський державний педагогічний університет

імені Богдана Хмельницького

«ВІРА, НАДІЯ, ЛЮБОВ»: ФЕСТИВАЛЬ НАЦІОНАЛЬНИХ КУЛЬТУР НА МЕЛІТОПОЛЬЩИНІ

***Анотація.** Розвідка є своєрідним продовженням статей про регіональну традицію та локальну специфіку фольклорних надбань Нижньої Наддніпряниці, зокрема Мелітопольщини. Розглядається фестиваль національних культур у контексті культурно-мистецької національної спадщини.*

***Ключові слова:** фольклор, етнокультурна регіональна традиція, локальна специфіка, культурно-мистецька національна спадщина.*

Останнім часом у Мелітополі з'являється все більше нових етнокультурних фестивалів. У людей проявляється величезний інтерес до пісень та танців, звичаїв та традицій нашого народу і не тільки.

Як зазначають І. Арсененко та Ц. Сорокіна, «місто Мелітополь Запорізької області відноситься до регіонів України, в якому туристична галузь (стилістика авторів. – заувага наша. – С.Д., А.Г.) має всі умови для пріоритетного розвитку. Активний розвиток туризму є можливим завдяки наявності природних природно-географічних, природно-антропогенних та суспільно-історичних рекреаційно-туристичних ресурсів, які доповнюються вигідним економіко-географічним положенням, самобутньою історією та культурою» [1].

На думку шанованих авторів, усі культурні заходи, які проводяться в місті, – то саме такі заходи, які, найперше, приваблюють туристів, роблять місто справді таким, куди будуть «тягнутися» люди.

Дозволимо собі не погодитись із цим твердженням. А як же тоді отой «людський фактор»? Місто має свою історію, досить складну і своєрідну (на те вона й «своя!»), щоб бути «непривабливою», власні демократичні управлінські традиції своїм культурно-мистецьким розмаїттям. А ще до того ж, згадаємо власне історію міста: ще тепер уже далекого 2008 року Мелітополь став

першим містом України, яке взяло участь у програмі ради Європи, це, власне, була програма «Міжкультурні міста»; 2011 рік увів Мелітополь до Української платформи інтеркультурних міст, де воно перебуває і зараз [8].

Немає нічого дивного й незвичного, тим паче, випадкового, що Мелітополь втрапив до цієї мережі. Наразі місто має 154 тисячі містян [6, с. 7], які й формують його таку багату й досить різноманітну національну та культурну палітру.

Серед містян – представники майже ста (якщо точніше – 93) етносів, які належать до різних мовних груп, і не тільки: це все представники різних релігій. І вони, погоджуємось, «окреслюють сучасне міжкультурне обличчя міста» [1].

Місто має також свою об'єднану Асоціацію, яку підтримує місцева влада. В Асоціації свою діяльність проводять 23 національно-культурні товариства.

Можемо констатувати, що у Мелітополі створюються умови для вільного розвитку культури будь-якого етносу, склалась довільна атмосфера соціальної, національної і релігійної толерантності, є усі можливості презентувати культурно-мистецьку національну спадщину.

Наша розвідка є своєрідним продовженням статей про регіональну традицію та локальну специфіку фольклорних надбань Нижньої Наддніпрянщини, зокрема Мелітопольщини [2, с. 65–69; 3, с. 279–284; 4, с. 17–27].

Саме з метою духовного та інтелектуального розвитку мешканців міста, шляхом залучення їх до мистецтва, а також міжкультурного діалогу і міжнаціонального співробітництва було створено Молодіжний фестиваль національних культур «Віра, Надія, Любов».

Не даремно місцем проведення фестивалю було обрано наше місто, адже саме Мелітополь – поліетнічне, багатонаціональне, інтеркультурне місто.

Цей проект покликаний об'єднати людей різних націй та етносів та творити загальноукраїнську національну культуру.

Фестиваль національних культур «Віра, Надія, Любов» має перед собою такі завдання:

- сприяння знайомству мешканців міста з етнокультурним багатством усього регіону;
- сприяння відродженню духовних цінностей і традицій національних культур;
- виховання у підростаючого покоління громадянськості, патріотизму, поваги й дбайливого ставлення до історії України;

- сприяння формуванню художнього репертуару, використання в сучасній практиці споконвічних форм і традицій національних культур;
- виявлення і підтримка обдарованої молоді.

У Фестивалі національних культур «Віра, Надія, Любов» беруть участь творчі колективи та окремі виконавці, майстри декоративно-ужиткового мистецтва, а також талановиті кухарі, знавці національної кухні.

Усі учасники цього справді грандіозного дійства представляють національну культурну спадщину різних народів, що мешкають на Мелітопольщині (українців, болгар, росіян, татар, албанців, удинів, вірменів, поляків, чехів, німців, греків, караїмів та багатьох інших), показують цікаві номери, а глядачі з захопленням спостерігають та духовно збагачують себе.

Фестиваль національних культур «Віра, Надія, Любов» включає такі напрямки народної творчості:

- національна пісня;
- музика;
- танці;
- поезія;
- живопис,
- графіка і мистецтво фотографії, що відображають культуру міжнаціонального спілкування;
- національні ремесла (вироби);
- національні костюми;
- національні страви;
- культура прийому гостей.

Після урочистого відкриття та концертної програми Молодіжного фестивалю національних культур «Віра, Надія, Любов» відбувається вручення дипломів, кубків та сувенірів.

Досить цікавим і таки справді незвичним є те, що Фестиваль національних культур «Віра, Надія, Любов» передбачає три спеціальні статуетки-відзнаки:

- перша – «Віра Фестивалю», вручається найяскравішому колективу з творчим та цікавим номером;
- друга – «Надія Фестивалю», яку отримує найперспективніший молодий колектив;
- третя – «Любов Фестивалю», і її отримує колектив або учасник, що має надзвичайну більшість глядацьких симпатій.

Саме такі фестивалі, як стверджують Т. Білоцерківська, Ю. Грицку-Андрієш та Ж. Бучко, допомагають «українській культурі бути актуальною» [5; 7] та залишати відбиток в серці кожного мешканця свого рідного краю та неньки-України.

Література

1. Арсененко І.А., Сорокіна Ц.В. Етнофестивальний туризм як чинник туристичної привабливості інтеркультурного м. Мелітополь. URL : <http://enpui.r.npu.edu.ua/bitstream/123456789/7480/1/Arsenenko.pdf>

2. Атрошенко Г.І., Скориця Д.В. Локально-регіональна своєрідність весільного обрядового фольклору Мелітопольщини // Актуальні питання розвитку філологічних наук у XXI столітті: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 24–25 березня 2017 року. Одеса : Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень», 2017. С. 65–69.

3. Атрошенко Г.І., Скориця Д.В. Символіка вогню та сонця як теоретико-фольклористична проблема // Українська література в загальноєвропейському контексті: Збірник наук. праць. Мелітополь : ФОП Одноріг Т.В., 2018. Вип. 1. С. 279–284.

4. Атрошенко Г.І., Супрун С.О. Символи вогню та сонця як вияв духовного світу людини у фольклорних зразках Нижньої Наддніпрянщини // Наукові записки ХНПУ імені Г.С. Сковороди. Літературознавство. Харків, 2015. Вип. 1(80). С. 17–27.

5. Білоцерківська Т.М. Значення народних звичаїв та традицій для розвитку фестивального туризму в Україні // Сфера розваг – важлива складова у підвищенні ефективності туристичного бізнесу: Зб. наук. праць. Донецьк, 2006. С. 224–228.

6. Город от вымирания спасает молодежь из ближних сел // Мелітопольские ведомости. Межрайонный вестник. №3 (2597). 16–22 января 2019 г. С. 7.

7. Грицку-Андрієш Ю.П. Фестивальний туризм у системі рекреаційно-туристської діяльності // Науковий вісник Чернівецького університету. 2010. Вип. 519–520. С. 56–60.

8. Мелітополь. URL : http://mlt.gov.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=4432